

La tribuna

Solucions improvisades, solucions equivocades

El Govern no té un pla de vol clar, concret i precís, i ho hem estat veient cada dia

JAUME
Bartumeu

Dijous passat, a les pàgines d'opinió de *La Vanguardia*, **Lluís Foix** deia que és millor crear que retallar i tancava el seu article així: «Les retallades s'han convertit en el dogma econòmic per superar la crisi reduint tant el dèficit com el deute. No fa falta ser economista per adonar-se que si no es crea riquesa difícilment es podran saldar els deutes. El populisme es pot presentar de moltes maneres, però sempre és la veu d'uns quants que s'imposa sobre la majoria desprevinguda que vol solucions ràpides als problemes immediats».

És un dibuix perfecte del que se'ns ha abrigat al damunt.

El Govern d'**Antoni Martí** ha volgut imposar una lectura econòmica de la crisi, que no reconeix sinó que dissimula els errors polítics propis dels liberals, i que pretén assentar l'interessat i fal·laç principi que tots vivim per damunt de les nostres possibilitats. Es tracta de culpar tothom perquè ningú sigui responsable.

Corrado Augias, periodista i escriptor italià, defineix com «una arma de distracció massiva» la política de comunicació de la dreta italiana.

Penso que també podem encabir en aquesta definició la política de comunicació del govern de DA.

Perquè la pregunta que cal fer avui és: ¿hi ha un pilot en l'avió del Govern?

El dia 19 de setembre enmig del tremendisme catastrofista del discurs de la por d'**Antoni Martí** hi ha gué qui va poder pensar que sí.

Però, seixanta dies després, a la pregunta relativa a saber si hi ha un pla de vol clar, concret i precís, cal respondre que dissortadament no.

Ho hem estat veient cada dia du-

rant aquestes darreres vuit setmanes.

L'economista **Joaquim Muns** escrivia fa poc a *La Vanguardia* que els inversors internacionals «donen molta importància a la serietat dels països» i afegia que «... en definitiva, els mercats volen que els països siguin previsibles i infonguin confiança».

No ajuda a la imatge de serietat d'Andorra un govern que critica i vol fer anul·lar l'autorització d'instal·lació d'una clínica oftalmològica – que havíem decidit el govern socialdemòcrata – i que quinze dies més tard canvia d'opinió i ho considera una bona inversió estrangera.

NO REFORÇA la imatge d'Andorra el fet que –amb l'obsessiva voluntat de desfer tot el que havia fet el govern socialdemòcrata– es bandegi les taules de Turisme i Comerç assegurant que s'escoltarà directament tots els operadors turístics, per haver de reconèixer a Soldeu, tres setmanes després, que «aconse-

Es fa marxa enrere i es descobreixen les «clàusules de salvaguarda» que, no cal dir-ho, no s'expliquen ni s'identifiquen

guir consens amb tots els agents implicats és impossible».

Un matí se'ns diu que hem d'avançar cap a l'obertura total del país a la inversió estrangera i quan es queixen les empreses familiars i els col·legis professionals es fa marxa enrere i es descobreixen les «clàusules de salvaguarda» que, no cal dir-ho, no s'expliquen ni s'identifiquen.

El 19 de setembre es proclama que hi haurà una gran retallada dels salaris de l'Administració i a mesura que passen els dies i s'acosten les eleccions comunals es va diluint la proposta a la mínima expressió.

ES DEMANA –i se'ns demana– un pacte per assegurar la viabilitat, el futur, del sistema andorrà de se-

guretat social i se'ns diu –el 19 de setembre a la televisió i tant el 30 de setembre com el 3 de novembre al despatx– que únicament es proposarà immediatament dues modificacions, puntuals i urgents, com són l'ampliació del període d'assegurança dels estudiants majors d'edat i la reducció de la cotització dels autònoms, per acte seguit plantejar un projecte de llei de modificació de la llei 17/2008 de la seguretat socials amb un reguitzell de retallades.

Tal i com vaig declarar el dimecres passat a la Ràdio Nacional, els socialdemòcrates no compartim aquesta mala manera de fer. No compartim que les retallades s'hagin de dur a terme en les prestacions dels que més ho necessiten, dels més febles, mentre no es vol ja no direm

encarar sinó ni tan solament mirar les grans quantitats de diners que marxen de la seguretat social cap a professionals liberals i empreses externes vinculades a la sanitat.

Com aquell que res i menyspreant els riscos que es fa córrer a la població, el govern de DA s'ha llençat cap a una modificació legislativa sense formular una anàlisi seriosa, fomentar un debat ampli i, finalment, exposar un rumb clar.

La principal preocupació del govern de DA sembla ser la de fer-nos-ho passar tot.

PERÒ EL PROBLEMA del Govern no rau únicament en les polítiques impopulars que impulsa, sinó que el que més ens ha de preocupar és la filosofia governamental que hi ha al darrere: considerar Andorra com una gran empresa deficitària i no un país que necessita un model social que permeti progressar, anar endavant regenerant-se. És la conseqüència del que l'**Àlvar Valls** definia el dijous 10 de novembre al *Diari d'Andorra* com «...l'evident derivat ultraliberal del Govern».

Ja he dit en anteriors tribunes que no hi ha un únic camí per sortir de la crisi. Nosaltres estem per la feina, per un treball seriós que estariem disposats a compartir però el que no farem és participar en un campionat de l'austeritat i les retallades només aplicades als més febles.

Perquè el Govern proposa unes retallades que no contempen en cap moment la justícia distributiva.

Si parlem de justícia acostumem a parlar de drets, de drets que comporten obligacions però també contraprestacions, que no són caritat.

Els drets i la compassió són coses diferents, per això no és just congelar les pensions dels jubilats.

Si una persona compleix les condicions que preveuen les normes té dret a la prestació. No és un tema d'actitud, ni de compassió. És un tema de drets, és una qüestió de justícia. ≡

President del Grup parlamentari socialdemòcrata